

Titel: Kapitel XXVI.

Citation: "Kapitel XXVI.", i *1901/1902: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r09-shoot-chptrd1e6938.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXVI.

Ægteskabssager samt Sager, hvorunder Arvinger søge sig en bortebleven Persons Formue tilkendt.

§ 295.

Sager angaaende et Ægteskabs Ugyldighed og Opløsning blive at behandle efter de almindelige for Underretsproceduren gældende Regler med de neden for givne nærmere Bestemmelser ved Underretten for det Sted, hvor Sagsøgte har Bopæl eller Opholdssted, eller, dersom Sagsøgte har forladt Landet, eller det ikke vides, hvor Sagsøgte er, hvor denne sidst havde Bopæl eller Opholdssted her i Riget,

§ 296.

Dersom Sagsøgte ikke under Sagen giver Møde ved antagen Sagfører, har Sagsøgeren at andrage paa, at der af Retten maa blive beskikket Sagsøgte en Forsvarer. Forsømmes dette, afvises Sagen.

Salæret til den for Sagsøgte beskikkede Forsvarer paalægges det offentlige, hvor det ikke paalægges Sagsøgeren som tabende Part at udrede det,

§ 297.

Retten kan uden Hensyn til, om Modparten begærer det, paalægge Sagsøgeren at fremstille sig til Afhørelse under Domsforhandlingen og der under Ed at besvare de Spørgsmaal angaaende Sagens Genstand, som Retten maatte gøre. Ugrundet Undladelse heraf eller Vægning herved har til Følge, at Sagen afvises.

§ 298.

Ligeledes kan Retten, hvis Sagsøgte bor eller opholder sig i Riget, paalægge denne at fremstille sig til Afhørelse under Domsforhandlingen og der under Ed besvare de Spørgsmaal angaaende Sagens Genstand, som gøres af Retten. Ugrundet Undladelse af at møde eller Vægning ved at svare medfører dog kun Virkning efter § 299, 2det Punktum.

§ 299.

Indrømmende Proceserklæringer fra Sagsøgtes Side have ikke Virkning som bindende Grundlag for Stridsspørgsmaalets Indhold og Omfang, men der kan alene

tillægges dem Betydning som Bevismidler. Ligeledes kan Sagsøgtes Udeblivelse, Tavs- lied eller ubestemte Erklæringer i de i § 194 omhandlede Tilfælde kun tages i Be- tragting som Bevisdata imod paagældende.

§ 300.

Parts Ed finder, bortset fra de i §§ 297 og 298 omhandlede Tilfælde, ikke Anvendelse i Ægteskabsager.

§ 301.

Overanklageren kan under lagttagelse af Beglerne i Kap. XIX som Intervenient paa clet offentliges Vegne indtræde i en Ægteskabsag for at forhindre, at Skilsmisse- dom eller Dom, hvorved et Ægteskab erklæres ugyldigt, urettelig tilsniges; han kan ligeledes, uden at være indtraadt i Sagen i første Instans, i clet anførte Øjemed paa clet offentliges Vegne paaanke en saadan Dom.

§ 302.

I Sager, hvorunder en bortbleven Persons Arvinger ifølge Frd. Ilte Septbr. 1839 søge sig hans Formue tilkendt enten til Indtægtsnydelse eller til Ejendom, have Sagsøgerne i Overensstemmelse med Grundsætningen i § 296 at drage Omsorg for, at et Forsvar for den bortblevne beskikkes, i Landretssager af Bettens Justitiarius, i Underretssager af vedkommende Domnier, ligesom de ere pligtige efter Rettens Paa- læg at fremstille sig for at afgive edelig Forklaring angaaende de Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgørelse beror.